

DECIZIE

06 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Ion Druță, Maria Ghervas,
Mariana Pitic, Luiza Gafton

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, recursurile declarate de către Societatea cu Răspundere Limitată „Polimer Gaz Construcții” și Societatea cu Răspundere Limitată „Aliner Service”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Polimer Gaz Construcții” împotriva Biroului Vamal Centru (succesorul în drepturi al Biroului Vamal Chișinău), intervenienți accesorii Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului (anterior Ministerul Dezvoltării Regionale și Construcțiilor) și Societatea cu Răspundere Limitată „Aliner Service” cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea restituirii sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017, prin care au fost respinse apelurile declarate de către Societatea cu Răspundere Limitată „Polimer Gaz Construcții” și Societatea cu Răspundere Limitată „Aliner Service” și menținută hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 13 decembrie 2016,

c o n s t a ț ă

La 28 septembrie 2015, SRL „Polimer Gaz Construcții” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Centru (succesorul în drepturi al Biroului Vamal Chișinău), intervenienți accesorii Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului (anterior Ministerul Dezvoltării Regionale și Construcțiilor) și Societatea cu Răspundere Limitată „Aliner Service” cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea restituirii sumei.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că în perioada 10 martie 2015 - 10 iulie 2015, de către angajații Secției control ulterior din cadrul Biroului Vamal Chișinău, Dîru Sergiu și Varzari Anastasia a fost efectuat controlul ulterior tematic prin audit post-vămuire, vizând respectarea condițiilor acordării scutirilor aplicate la importul mărfurilor destinate lichidării consecințelor inundației din vara 2010, precum și respectarea destinației pentru care au beneficiat de facilități în perioada 2012-2015 la compania SRL „Polimer Gaz Construcții”.

Indică că în urma efectuării controlului, a fost întocmit Actul de audit post-vămuire nr. 20.15/4 din 14 iulie 2015 prin care s-a constatat faptul că SRL „Polimer Gaz Construcții”, în urma operațiunilor de import efectuate în baza declarațiilor vamale nr. 3027126145 și 3027126152 din 29 iunie 2012, a beneficiat nejustificat de tratament favorabil în temeiul Legii nr. 191 din 15 iulie 2010 și Hotărârii Guvernului nr. 765 din 20 august 2010. Argumentarea a constat în faptul că mărfurile importate (tuburi din polimeri de etilenă, fără sudură de lungime care depășește dimensiunea maximă a sancțiunii transversale: marca Waterkit și Kompactkit), declarate la poziții tarifare 39172210 și 39172110, nu se regăsesc în lista mărfurilor care pot beneficia de scutirea de la plata drepturilor de import conform Hotărârii Guvernului nr. 765 din 20 august 2010.

Astfel, în temeiul art. 127¹¹ alin. (1) lit. c), art. 127¹³, art. 129, art. 202³ lit. e) și art. 202⁷ Cod Vamal s-a invocat faptul recalculării și necesității încasării unei obligații vamale în mărime de 73 706, 37 lei.

Declară SRL „Polimer Gaz Construcții” că în baza actului de audit post vămuire nr. 20.15/4 din 14 iulie 2015, organul vamal, în temeiul deciziei de regularizare nr. 818 din 29 iulie 2015, a obligat achitarea drepturilor de import în mărime de 73 706, 37 lei și penalității în mărime de 23 182, 30 lei.

Afirmă reclamanta că decizia de regularizare nr. 818 din 29 iulie 2015 a fost emisă ilegal prin interpretarea și aplicarea eronată a prevederilor legii nr. 191 din 15 iulie 2010 și Hotărârii Guvernului nr. 765 din 20 august 2010.

Menționează că Legea nr. 191 din 15 iulie 2010 nu prevede expres și exhaustiv o anumită listă de mărfuri și servicii spre scutire, la fel cum nici nu pune în sarcina Guvernului atribuția de a stabili care sunt aceste mărfuri și servicii, din contra legea în cauză se referă la orice tipuri de mărfuri și servicii însă cu condiția care să fie destinate lichidării consențențelor inundațiilor din vara anului 2010.

Consideră că Guvernul, prin adoptarea Hotărârii nr. 765 și anume prin stabilirea unei liste exhaustive de mărfuri cărora li se aplică facilități fiscale și vamale, a încălcat atribuțiile stabilite de Legea nr. 64 art. 2 alin. (1) și art. 3 alin. (14), interpretând și aplicând restrictiv prevederile Legii 191 din 15 iulie 2010.

Mai consideră reclamanta că actul de audit post-vămuire a fost emis cu încălcarea prevederilor legale, nefiind argumentată modalitatea în care s-a calculat obligația vamală în mărime de 73 706, 37 lei.

Solicită reclamanta SRL „Polimer Gaz Construcții” anularea actului de audit post-vămuire nr. 20.15/4 din 14 iulie 2015 și deciziei de regularizare nr. 818 din 29 iulie 2015, restituirea sumei de 97 750, 32 lei și compensarea sumei de 5000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Pe parcursul examinării cauzei, SRL „Polimer Gaz construcții” și-a majorat cerințele, solicitând instanței de judecată să se pronunțe și asupra legalității Ordinului de control nr. 58 din 10 martie 2015 în calitate de act administrativ care a stat la baza emiterii actului administrativ contestat.

Prin hotărârea Judecătoria Botanica mun. Chișinău din 13 decembrie 2016, a fost respinsă acțiunea SRL „Polimer Gaz Construcții” ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017, au fost respinse apelurile declarate de către SRL „Polimer Gaz Construcții” și SRL „Aliner Service” și menținută hotărârea Judecătoria Botanica mun. Chișinău din 13 decembrie 2016.

La 08 august 2017 SRL „Polimer Gaz Construcții” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017 și hotărârii Judecătoria Botanica mun. Chișinău din 13 decembrie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului, recurenta a invocat că instanțele ierarhice inferioare eronat au interpretat prevederile pct. 64 din Ordinul Serviciului Vamal nr. 63 din 11 ianuarie 2013, actul de audit post vămuire fiind semnat doar de către unul din membrii echipei de control, lipsind semnătura celui alt inspector, ceea ce reprezintă o abatere de la normele juridice ce reglementează modul de procesare a acestuia.

Indică recurenta că prin scrisoarea nr. 10-1379 din 20 iunie 2012 Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului (anterior Ministerul Dezvoltării Regionale și Construcțiilor) a oferit informația necesară cu privire la întocmirea declarațiilor vamale în cauză, prin care a confirmat acordarea scutirii de TVA, de taxe și proceduri vamale la importul materialelor de construcții de către „Polimer Gaz Construcții” SRL, declarațiile fiind completate de către SRL „Aliner Service”, și întrucât nici o persoană nu poate invoca necunoașterea legii, prin urmare ambele persoane știau sau trebuiau să știe despre incorectitudinea informației oferite.

La 07 septembrie 2017 și SRL „Aliner Service” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017 și hotărârii Judecătoria Botanica mun. Chișinău din 13 decembrie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului, reclamanta a invocat că SRL „Polimer Gaz Construcții” a fost dus în eroare de către organul împuternicit de Guvern - Ministerul Dezvoltării Regionale și Construcțiilor care prin scrisoarea nr. 10-1379 din 20 iunie 2012 a confirmat acordarea scutirii de TVA, alte taxe și proceduri vamale la importul materialelor de construcție, acesta fiind motivul pentru care SRL „Polimer Gaz Construcții” a decis importarea mărfii, altfel importul nici nu ar fi avut loc.

Prin urmare din contul SRL „Polimer Gaz Construcții” ca unui agent economic și contribuabil de bună credință nu-i pot fi încasate plăți fiscale care nu au fost achitate în rezultatul acțiunilor Serviciului Vamal, astfel răspunderea cu privire la verificarea încasării sau garantării obligației vamale revine organului vamal care a efectuat această verificare.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017, a fost expediată în adresa recurenților SRL „Polimer Gaz Construcții” și SRL „Aliner Service” la 14 aprilie 2017, însă lipsesc date despre recepționarea acesteia.

În circumstanțele relevate, recursurile declarate de către SRL „Polimer Gaz Construcții” la 08 august 2017 și SRL „Aliner Service” la 07 septembrie 2017 se consideră a fi depuse în termenul prevăzut de lege.

La 29 septembrie 2017, în adresa intimațiilor au fost expediate copiile recursurilor declarate de către SRL „Polimer Gaz Construcții” și SRL „Aliner Service” cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimații nu și-au valorificat dreptul de a depune referință la recursurile declarate de către SRL „Polimer Gaz Construcții” și SRL „Aliner Service”.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 08 noiembrie 2017, recursurile declarate de către SRL „Polimer Gaz Construcții” și SRL „Aliner Service” au fost considerate admisibile.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recursuri, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile urmează a fi respinse cu menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

Conform art. 127¹¹ alin. (1), lit. c) Cod vamal, obligația vamală apare, când stabilirea unui tratament tarifar favorabil, în funcție de destinația sau utilizarea finală a mărfurilor, nu era justificată la data acordării liberului de vamă.

Potrivit art. 181¹ alin. (1),(2) Cod Vamal, controlul ulterior se bazează pe administrarea riscurilor, este efectuat imperativ în scopuri vamale în vederea asigurării aplicării corecte a legislației și confirmării sau infirmării conformării declarantului la aceasta. Controlul ulterior este efectuat de organele vamale, conform procedurii stabilite de Guvern, prin auditul postvămuire sau reverificarea declarației vamale, pe o perioadă ce nu depășește termenul de prescripție stabilit la art.127 alin.(10).

Potrivit art. 185 alin. (1), lit e¹) Cod vamal, controlul este efectuat de colaboratorul vamal și constă în controlul ulterior prin reverificarea declarațiilor vamale, iar conform art. 202² alin. (1), (2) Cod vamal, reverificarea declarației vamale se efectuează la oficiul organului vamal, este una dintre formele controlului ulterior și constă în verificarea, după acordarea liberului de vamă, a corectitudinii și caracterului complet al informațiilor furnizate într-o declarație vamală, precum și a existenței și conformității documentelor justificative anexate la aceasta, necesare plasării mărfurilor într-o destinație vamală, a altor documente aferente operațiunilor verificate de care dispune organul vamal, alt organ cu atribuții de administrare fiscală sau alte instituții și persoane.

Din suportul probator prezent la materialele cauzei rezultă că potrivit declarațiilor vamale nr. 3027126145 din 29 iunie 2012 și nr 3027126125 din 29 iunie 2012 au fost importate mărfuri „tuburi de polimeri de etilenă, fără sudură de lungime care depășește dimensiunea maximă a sancțiunii transversale: marca Waterkit, Kompactkit” în următoarele cantități: țevă d 110x6.6 mm PN10 SDR17-700 m; țevă D 110x4,2 mm PN6 SDR26-996 m; țevă D. 200 SN2 -1140m; țevă D. 400 SN2-300m; țevă D 315 SN2 – 228 m.

Mărfurile indicate, importate conform declarațiilor vamale respective, au beneficiat de tratament tarifar favorabil în funcție de destinația finală a acestora, fiind scutite de la plata TVA, taxe vamale și de taxa pentru efectuarea procedurilor vamale în baza Legii nr. 191 din 15 iulie 2010 cu privire la acordarea facilităților pentru lichidarea consecințelor inundațiilor din vara anului 2010 și Hotărârii Guvernului nr. 765 din 20 august 2010 privind aprobarea Regulamentului cu privire la modul de aplicare a facilităților pentru lichidarea consecințelor inundațiilor din vara anului 2010.

Pentru acordarea scutirii de la plata drepturilor de import, în conformitate cu pct. 9 al Regulamentului susindicat, agentul economic a prezentat organelor vamale, suplimentar la setul de documente ce însoțesc marfa și a celor comerciale, confirmarea (scrisoare oficială) autorităților administrației publice centrale care îndeplinesc funcția

de beneficiar, în care este indicat obiectul livrării, cantitatea, valoarea acestuia și destinația, și anume scrisoarea nr. 10-1379 din 20 iunie 2012, prin care Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului (Ministerul Dezvoltării Regionale și Construcțiilor) a confirmat în calitate de beneficiar acordarea scutirii de la TVA la import, de taxe vamale și taxe pentru efectuarea procedurilor vamale la importul materialelor de construcții către întreprinderea SRL „Polimer Gaz Construcții” (f.d. 12 Vol. I).

În perioada 10 martie 2015-10 iulie 2015, în baza Ordinului de control nr. 58 din 10 martie 2015, inspectorii Dîra Sergiu și Varzari Anastasia din cadrul Secției Control a Biroului vamal Chișinău, au efectuat controlul ulterior planificat prin audit post-vămuire la SRL „Polimer Gaz Construcții” (f.d. 9,17-18 Vol. I).

Potrivit ordinului nr. 58 din 10 martie 2015, tematica auditului a constituit respectarea condițiilor acordării scutirilor aplicate la importul mărfurilor destinate lichidării consecințelor inundațiilor din vara anului 2010, precum și respectarea destinației pentru care au beneficiat de facilități (scutirea 116) în perioada 2012-2015 (f.d. 9).

Prin procesul-verbal de examinare preliminară auditului post-vămuire nr. 20. 15/1 din 01 iulie 2015 și a actului de audit post vămuire nr. 20.15/4 din 14 iulie 2015 s-a constatat la rubrica Constatarea nr. 1 - scutirea 116, faptul că în perioada supusă controlului, întreprinderea SRL „Polimer Gaz Construcții” a depus 2 declarații vamale de import cu utilizarea procedurii vamale -9400 116 „plasare în liberă circulație la drepturi de import reduse sau zero pe motivul destinației lor finale, cu menținerea lor sub supraveghere vamală”, beneficiind de scutiri aplicate la importul mărfurilor destinate lichidării consecințelor inundațiilor din vara anului 2010.

Conform pct. 6-7 capitolul II din Regulamentul cu privire la modul de aplicare a facilităților pentru lichidarea consecințelor inundațiilor din vara anului 2010 aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 765 din 20 august 2010, scutirea de TVA, taxa vamală și taxa pentru proceduri vamale se aplică mărfurilor destinate lichidării consecințelor inundațiilor din vara anului 2010, specificate în anexa la prezentul regulament, începând cu 06 august 2010.

Mărfurile importate cu scutiri conform declarațiilor vamale nr. 3027126145 din 29 iunie 2012 și nr. 3027126125 din 29 iunie 2012 „tuburi de polimeri de etilenă, fără sudură de lungime care depășește dimensiunea maximă a sancțiunii transversale: marca Waterkit, Kompactkit” au fost declarate la pozițiile tarifare -39172210 și 39172110, însă pozițiile tarifare respective nu se regăsesc în lista mărfurilor aprobată de Guvern care pot beneficia de scutirea de la plata drepturilor de import și care sunt destinate lichidării consecințelor inundațiilor din vara anului 2010.

Urmare a neregularităților constatate, în temeiul art. 127¹¹ lit. c), art. 129, art. 202³ lit. (e), art. 202⁷ Cod vamal, încasarea obligației vamale este obligatorie, iar prin prisma art. 228 Cod fiscal, majorarea de întârziere (penalitatea) este o sumă calculată în funcție de cuantumul impozitului, taxei și de timpul scurs din ziua în care acestea trebuiau plătite, indiferent de faptul dacă au fost sau nu calculate la timp. Aplicarea de către Serviciul Fiscal de Stat sau alt organ abilitat majorării de întârziere este obligatorie, independent de forma de constrângere. Majorarea de întârziere reprezintă o parte din obligația fiscală și se percepe în modul stabilit pentru impunerea fiscală.

Astfel, concluzia instanțelor ierarhic inferioare privind respingerea acțiunii este legală și întemeiată.

Nu poate fi reținut argumentul recurenței SRL „Polimer Gaz Construcții”, precum că actul de audit post-vămuire nefiind semnat de către unul din membrii echipei nu este legal și nu produce efecte, deoarece numărul membrilor echipei de control este stabilit întru evitarea situațiilor în care organul vamal ar fi în imposibilitate de a semna actele emise, mai mult ca atât, toate acțiunile întreprinse în urma controlului ulterior au fost coordonate cu șeful secției și aprobate de șeful Biroului Vamal.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurenței SRL „Polimer Gaz Construcții” invocat și de recurența SRL „Aliner Service” referitor la absolvirea de răspundere pentru diminuarea obligației vamale (fiscale) prin prisma art. 234 Codul fiscal rezultată din explicațiile greșite oferite prin scrisoarea nr. 10-1379 din 20 iunie 2012 de către Ministerul Dezvoltării Regionale și Construcțiilor, dat fiind faptul că ultimul este un organ al administrației publice centrale și nu este un organ fiscal, iar norma invocată acordă această exonerare doar în situația explicațiilor greșite prezentate în scris de organul fiscal. Or, potrivit art. 132 și art. 154 Cod fiscal, organele cu atribuții de administrare fiscală sunt Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, inspectoratele fiscale teritoriale de stat și organele vamale.

Cu referire la argumentul recurentului SRL „Polimer Gaz Construcții” precum că declarațiile au fost completate de către SRL „Aliner Service”, se reține că această întreprindere a avut calitatea de broker vamal, efectuând formalitățile vamale, eliberând informații în procesul de vămuire și participând la rectificarea declarației vamale și nu poate purta răspundere în acest caz.

Alte argumente invocate în recursurile declarate nu au relevanță, având în vedere că în esență exprimă doar dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanțele de judecată ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casarea a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Pe cale de consecință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că atât instanța de apel, cât și prima instanță corect au ajuns la concluzia de a respinge acțiunea înaintată de către SRL „Polimer Gaz Construcții” ca neîntemeiată.

Astfel, din considerentele menționate, și având în vedere că decizia instanței de apel, cât și hotărârea primei instanțe sunt legale și întemeiate, iar motivele recursurilor invocate în speță în esență sunt similare celor indicate în procesul judecării cauzei, asupra căroră instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au pronunțat în modul corespunzător, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursurile declarate de către SRL „Polimer Gaz Construcții” și SRL „Aliner Service” și a menține decizia Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017 și hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 13 decembrie 2016.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se resping recursurile declarate de către Societatea cu Răspundere Limitată „Polimer Gaz Construcții” și Societatea cu Răspundere Limitată „Aliner Service”.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017 și hotărârea Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 13 decembrie 2016, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Polimer Gaz Construcții” împotriva Biroului Vamal Centru (succesorul în drepturi al Biroului Vamal Chișinău), intervenienți accesorii Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului (anterior Ministerul Dezvoltării Regionale și Construcțiilor) și Societatea cu Răspundere Limitată „Aliner Service” cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea restituirii sumei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Ion Druță

Maria Ghervas

Mariana Pitic

Luiza Gafton